

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2018.479

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE **voor de Gezondheidszorg**

Beslissing in de zaak onder nummer C2018.479 van:

A., wonende te B., appellant, klager in eerste aanleg,
mr. F.W. graaf van Hogendorp, advocaat te Gorssel,
tegen

C., huisarts, werkzaam te B., verweerster in beide instanties,
gemachtigde: mr. A.W. Hielkema, als juriste verbonden aan VvAA Rechtsbijstand te
Utrecht.

1. Verloop van de procedure

A.– hierna klager – heeft op 30 april 2018 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle
tegen C. – hierna de huisarts – een klacht ingediend. Bij beslissing van 26 oktober
2018, onder nummer 125/2018 heeft dat College de klacht van klager als kennelijk
ongegrond afgewezen.

Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De huisarts heeft een verweer-
schrift in beroep ingediend.

De zaak is in beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcol-
lege van 23 april 2019, waar zijn verschenen klager bijgestaan door zijn gemachtigde,
mr. F.W. graaf van Hogendorp alsmede de huisarts, bijgestaan door haar gemachtigde,
mr. A.W. Hielkema.

De standpunten van klager en de huisarts zijn ter terechtzitting nader toegelicht. Beide
partijen hebben dat gedaan aan de hand van een pleitnota. De beide pleitnota's en het
op schrift gestelde laatste woord van de huisarts zijn aan het Centraal Tuchtcollege
overgelegd.

2. Beslissing in eerste aanleg

2.1. In eerste aanleg zijn de volgende feiten vastgesteld.

“2. DE FEITEN

*Op grond van de stukken (waaronder het huisartsenjournaal) dient, voor zover van
belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.*

*Klager is de vader van D., geboren in 2007 (hierna: de zoon). Verweerster is de huisarts
van zowel klager als de zoon.*

*Op 25 september 2017 heeft klager een uitdraai van het EPD van de zoon verzocht
over de periode 12 mei 2017 tot 25 september 2018. 29 maart 2018 heeft klager een
afschrift van het EPD verzocht van de zoon tot die datum. Klager neemt in zijn e-mail
naar verweerster onder meer op:*

*“wilt u mij bevestigen dat er geen registraties zijn weggelaten of aangepast in het
overzicht dat u voor mij maakt?”*

Op 3 april 2018 uitte moeder (tevens de ex-partner van klager) zorgen over de zoon bij de huisarts in verband met uitlatingen over zelfmoord. Op 5 april 2018 heeft moeder per e-mail bij verweerster nogmaals haar zorgen geuit.

Op 11 april 2018 e-mailde moeder klager dat zij een consult voor de zoon wenste bij de huisarts in verband met suïcidale uitlatingen. Verweerster liet per e-mail weten dat zij de zoon alléén wenste te spreken en nadien de ouders per brief zou inlichten.

Klager en de moeder gaven toestemming voor het consult.

Verweerster heeft op 12 april 2018 in haar brief aan de moeder en klager opgetekend, voor zover thans van belang:

“Zoals afgesproken stuur ik u een verslag van het gesprek wat ik heden met [voornaam zoon, RTG] had en mijn behandelvoorstel.

[Voornaam zoon, RTG] en ik hebben een uitgebreid gesprek gehad waarbij hij heeft aangegeven zich niet veilig te voelen wanneer hij bij zijn vader is. Hij heeft hierbij voorbeelden genoemd waarvan hij mij heeft gevraagd die voorbeelden niet te delen met zijn ouders. Dat verzoek wens ik te respecteren.

Ik beoordeel de situatie die [voornaam zoon, RTG] mij schetst als onveilig en ongewenst voor hem.

We hebben besproken dat het lijkt of het boze gedrag wat [voornaam zoon, RTG] soms vertoont veroorzaakt wordt door de onmachtige situatie waar hij in zit en die ontstaan is na de scheiding en de moeizame communicatie tussen de ouders.

Ik ben voornemens om contact te leggen met [naam, RTG], de betrokken gemeente regisseur jeugd, met het verzoek om leiding te nemen in het onderzoek waarbij mijns inziens het accent moet komen te liggen op wat [voornaam zoon, RTG] zelf aangeeft en hem ook te horen. Naar mijn opvatting moet worden beoogd om een veilige en prettige omgeving voor [voornaam zoon, RTG] te creëren.

Kunt u mij beiden per omgaande berichten of met dit voorstel kan worden ingestemd.”

Op 16 april 2018 heeft klager per e-mail verzocht om een afschrift van het EPD van de zoon en schrijft onder meer:

“Ik verzoek u – zo daar sprake van zou zijn – duidelijk aan te geven weke of welke soort gegevens door u zijn verwijderd voorafgaand aan het afdrukken van het uittreksel.”

Op 17 april 2018 vond een gesprek plaats tussen klager en verweerster over de door verweerster aan klager en de moeder verstrekte brief van het consult met de zoon van 12 april 2018.

Op diezelfde dag heeft verweerster overleg gevoerd met de vertrouwensarts van E. waarin zij advies vroeg met betrekking tot de zoon. In het huisartsenjournaal heeft verweerster opgetekend dat de vertrouwensarts heeft aangegeven dat een melding bij E. gerechtvaardigd is in deze omstandigheden. Op 19 april 2018 heeft verweerster haar voornemen gedeeld met de jeugdconsulente F.. Zij namen gezamenlijk de meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld door. Verweerster heeft die dag ook contact met klager en meldde haar besluit om een melding te doen bij E.. Tevens heeft verweerster in verband met de omstandigheden op dat moment een spoedbeoordeling door G. verzocht voor de zoon.

In het huisartsenjournaal is opgetekend dat klager en de moeder akkoord waren met een melding bij E..

Op 24 april 2018 vond een gesprek plaats van klager met verweerster over de melding bij E..

Op 1 mei 2018 verzocht klager om een afschrift van het EPD van de zoon vanaf zijn inschrijving in de praktijk tot 1 mei 2018. Klager verzocht verweerster te bevestigen dat in de te verstrekken afschriften het gesprek van 24 april 2018 is opgetekend.

Verweerster heeft klager en de moeder op 18 mei 2018 een brief geschreven waarin zij aangeeft dat zij de zoon niet meer de huisartsenzorg kan bieden en zij mee wil denken in het vinden van een nieuwe huisarts. Verweerster merkt daarbij op dat de vertrouwensband met de ouders inmiddels is komen te vervallen, althans zodanig is geschonden, dat perspectief op herstel van deze band in de optiek van verweerster niet (meer) reëel is. “

2.2. De in eerste aanleg ingediende klacht en het daartegen gevoerde verweer hielden volgens het Regionaal Tuchtcollege het volgende in.

“3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHT

Klager verwijt verweerster -zakelijk weergegeven- :

- 1. het doen van een onjuiste verklaring op 12 april 2018;*
- 2. dat zij haar geheimhoudingsplicht heeft geschonden door dat zij haar bevindingen aan de moeder van de zoon heeft afgegeven;*
- 3. schending van de meldcode kindermishandeling;*
- 4. misleiding, omdat er contactmomenten/stukken/e-mails niet in het huisartsenjournaal van de zoon zijn opgenomen;*

In het aanvullend klaagschrift heeft klager zijn klachtonderdelen uitgebreider onderbouwd.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERSTER

Verweerster voert -zakelijk weergegeven- aan dat zij met haar handelen binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening is gebleven. Zo nodig wordt hieronder nader ingegaan op het verweer. “

2.3. Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing de volgende overwegingen ten grondslag gelegd.

“5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

5.1

Het college wijst er allereerst op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Verweerster heeft na toestemming van klager en moeder op 12 april 2018 een gesprek met de zoon alleen gehad en daarvan, conform afspraak, schriftelijk verslag gedaan. Dat verweerster het verslag, zoals afgesproken, ook aan de moeder heeft gestuurd is niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dat moeder het verslag zou kunnen inbrengen in een procedure over het ouderlijk gezag van de zoon maakt het voorgaande niet anders nu verweerster in dat verslag schrijft over de zoon en een mogelijke behandeling voor hem voorstelt. Het college oordeelt dat het verslag van verweerster de tuchtrechtelijke toets kan doorstaan. Het college kan zich niet vinden in klagers opvatting dat verweerster zich uit heeft gelaten over de thuissituatie bij klager. Verweerster schetst de situatie voor de zoon en spreekt niet over een thuissituatie, laat staan bij één van de ouders. Het college leest dat verweerster de situatie waarin de zoon zich bevindt, tussen beide ouders, voor hem als onveilig beoordeelt. Voor wat betreft het niet noemen van de door de zoon genoemde voorbeelden is geen sprake van een tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen. De vertrouwensband tussen de zoon en verweerster en de veelvuldige contacten die er waren kunnen het niet inhoudelijk noemen van de voorbeelden rechtvaar-

digen. Verweerster was al geruime tijd betrokken bij de zoon en de problematiek. Verweerster heeft een-op-een met de zoon gesproken. Daarmee heeft verweerster, voor dat moment, voldoende onderzoek gedaan. Dat verweerster daarbij buiten haar deskundigheidsgebied is getreden bij de inschatting van de situatie als onveilig en ongewenst voor de zoon ziet het college niet. Veeleer heeft verweerster zich tot het uiterste ingespannen om de zoon te helpen in de voor hem penibele situatie en geprobeerd nader onderzoek in te laten zetten ten behoeve van de verbetering van het welzijn van de zoon.

Daarmee zijn het eerste en tweede klachtonderdeel ongegrond.

5.3

Ten aanzien van het derde klachtonderdeel.

Verweerster had op basis van het gesprek met de zoon op 12 april 2018 twijfels, heeft deze besproken met betrokken hulpverleners en advies gevraagd bij de vertrouwensarts. Deze melding beoogde dat meer onderzoek gedaan wordt naar de situatie van de jeugdige. Dat verweerster niet voorafgaand aan de melding in gesprek is gegaan met vader kan evenmin een gegrond tuchtrechtelijk verwijt opleveren. Gelet op de omstandigheden in de onderhavige situatie, het veelvuldig contact met de zoon, klager en de moeder en de betrokken hulpverleningsinstanties, kon verweerster volstaan met een mededeling aan klager dat een melding bij E. zou worden gedaan. Er is geen voorschrift of regel dat verweerster met alle betrokken hulpverleners van een kind zou moeten overleggen. Verweerster heeft daarmee gehandeld naar het stappenplan van de meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld en is binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening gebleven.

5.4

Ten aanzien van het vierde klachtonderdeel.

De hulpverlener heeft een (wettelijke) dossierplicht. Hij moet zijn bevindingen over de patiënt kunnen noteren om goede zorg te kunnen verlenen. De hulpverlener voert vanuit zijn professionele rol de regie over de inhoud van het dossier. In een behandel-dossier (een medisch curatief dossier) wordt in het algemeen het volgende vastgelegd: de inhoud van het medisch handelen; gegevens die een rol spelen bij het onderhouden van de continuïteit van de zorg en gegevens die voor een patiënt ook bij de volgende behandeling of een volgend onderzoek relevant zijn.

Klager heeft herhaaldelijk om een afschrift van het EPD van de zoon gevraagd. Klager heeft het EPD vergeleken met door klager via andere instanties ontvangen informatie en geconcludeerd dat verweerster onvoldoende heeft opgenomen in het EPD dan wel daaruit stukken zou hebben verwijderd.

Uiteraard hoeft verweerster niet alle correspondentie en e-mails van klager en aan klager op te nemen in het huisartsenjournaal. Verweerster kan evenmin stukken waar zij geen kennis van heeft genomen en/of waar zij geen beschikking over heeft aan het journaal toevoegen. Het college heeft evenmin aanwijzingen dat verweerster stukken uit het dossier zou hebben verwijderd. Overigens zal indien een ouder op het spreekuur komt om te praten over zorgen omtrent een kind dit worden genoteerd in het dossier van de ouder die op het spreekuur komt.

Het college is van oordeel dat verweerster voldoende informatie in het huisartsenjournaal heeft opgenomen gelet op het doel van het medisch dossier en binnen de grenzen van een redelijke bekwame beroepsuitoefening gebleven.

5.5

Gelet op het voorgaande is de klacht kennelijk ongegrond en dient als volgt te worden beslist.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Het Centraal Tuchtcollege gaat voor de beoordeling van het beroep uit van de feiten en de omstandigheden zoals deze zijn vastgesteld door het Regionaal Tuchtcollege en zoals weergegeven hierboven onder 2.1, met dien verstande dat - anders dan in de derde alinea is vermeld - klager op 25 september 2017 een uitdraai van het EPD van zijn zoon heeft verzocht over de periode van 12 mei 2017 tot 25 september **2017** en niet tot 25 september 2018. Voorts leest het Centraal Tuchtcollege de navolgende vaststelling van feiten (beslissing Regionaal Tuchtcollege, onder 2. De Feiten, twee na laatste alinea) verbeterd, als volgt:

“Op **16 april 2018** heeft verweerster overleg gevoerd met de vertrouwensarts van E. waarin zij advies vroeg met betrekking tot de zoon. In het huisartsenjournaal heeft verweerster opgetekend dat de vertrouwensarts heeft aangegeven dat een melding bij E. gerechtvaardigd is in deze omstandigheden. Op **18 april 2018** heeft verweerster haar voornemen gedeeld met de jeugdconsulente F.. Zij namen gezamenlijk de meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld door. Verweerster heeft **19 april 2018** ook contact met klager en meldde haar besluit om een melding te doen bij E.. Tevens heeft verweerster in verband met de omstandigheden op dat moment een spoedbeoordeling door G. verzocht voor de zoon.

In het huisartsenjournaal is opgetekend dat klager en de moeder akkoord waren met een melding bij E..

Op 24 april 2018 vond een gesprek plaats van klager met verweerster over de melding bij E..“

4. Beoordeling van het beroep

Procedure

4.1 Klager beperkt zijn beroep tot twee klachtonderdelen. In de eerste grief stelt klager dat de huisarts de KNMG Meldcode niet heeft gevolgd. De tweede grief richt zich tegen de volgens klager onzorgvuldige en niet ter zake doende formulering door de huisarts in haar brief van 12 april 2018. Hij verzoekt - zakelijk weergegeven - de bestreden beslissing te vernietigen en opnieuw rechtdoende de klacht gegrond te verklaren onder oplegging van die maatregelen die het College noodzakelijk of wenselijk acht en het EPD van D. te voorzien van al de gegevens en informatie die daarin opgenomen behoren te zijn.

4.2 De huisarts heeft in beroep gemotiveerd verweer gevoerd. Zij verzoekt het beroep in het geheel te verwerpen.

Beoordeling van het beroep.

4.3 In beroep is de klacht betreffende beide klachtonderdelen nog een keer aan de tuchtrechter ter beoordeling voorgelegd. Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van de in eerste aanleg geformuleerde klachten en het daarover in eerste aanleg door partijen schriftelijk gevoerde debat. Het door het Regionaal Tuchtcollege gevormde zaaksdossier is aan het Centraal Tuchtcollege gestuurd. In beroep is het debat door partijen schriftelijk nog een keer gevoerd, waarbij door ieder van hen standpunten zijn ingenomen naar aanleiding van de door het Regionaal Tuchtcollege vastgestelde feiten en de door dat College gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 23 april 2019 is dat debat voortgezet.

4.4 Het beraad in raadkamer na de behandeling in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege wat betreft de in beroep overgebleven klachtonderdelen 1 en 3 geleid tot dezelfde bevindingen als die van het Regionaal Tuchtcollege en neemt daarom hetgeen het Regionaal Tuchtcollege in de bestreden beslissing onder 5.2 en 5.3 heeft overwogen hier over en maakt deze tot de zijne.

Daarbij verdient het volgende opmerking. Uit de stukken in het dossier en wat is verhandeld ter zitting concludeert het Centraal Tuchtcollege dat de huisarts haar professionele weg heeft gezocht en gevonden in het bovengemiddeld complexe (communicatieve) spanningsveld, zoals dat tussen klager en zijn ex-partner, ouders van de toen 11-jarige zoon D., toen bestond. Daarbij heeft zij zorgvuldig gehandeld en oog gehad en gehouden voor de in het geding zijnde belangen, in het bijzonder de zorg voor en de hulpvraag van D. (in de geest van de KNMG Meldcode kindermishandeling).

4.5 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep van klager wordt verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: R. Veldhuisen, voorzitter; B.J.M. Frederiks en A.R.O. Mooy, leden-juristen en F.M.M. van Exter en M.G.M. Smid-Oostendorp, leden-beroepsgenoten en H.J. Lutgert, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 14 mei 2019.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.